

Parter i målet vid den nationella domstolen

JR (C-566/19 PPU), YC (C-626/19 PPU)

Domslut

Artikel 6.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att begreppet ”utfärdande rättslig myndighet”, i den mening som avses i denna bestämmelse, omfattar åklagare i en medlemsstat, som ansvarar för lagföringen och som står under ledning och kontroll av sina överordnade, under förutsättning att deras ställning säkerställer att de agerar oberoende, bland annat i förhållande till den verkställande makten, i samband med utfärdandet av en europeisk arresteringsorder.

Rambeslut 2002/584, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299, ska tolkas så, att de krav som uppställs för att en person mot vilken en europeisk arresteringsorder för lagföring har utfärdats ska anses åtnjuta ett effektivt domstolsskydd är uppfyllda om villkoren för att utfärda denna order och i synnerhet dess proportionalitet, enligt lagstiftningen i den utfärdande medlemsstaten, kan bli föremål för domstolsprövning i denna medlemsstat.

(¹) EUT C 337, 7.10.2019.
EUT C 383, 11.11.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam - Nederländerna) – Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot XD

(Mål C-625/19 PPU)(¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Brådskande mål om förhandsavgörande – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 6.1 – Begreppet ”utfärdande rättslig myndighet” – Kriterier – Europeisk arresteringsorder utfärdad av åklagarmyndigheten i en medlemsstat för lagföring)

(2020/C 54/15)

Rättegångspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Part i målet vid den nationella domstolen

XD

Domslut

Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att de krav som uppställs för att en person mot vilken en europeisk arresteringsorder för lagföring har utfärdats ska anses åtnjuta ett effektivt domstolskydd är uppfyllda om villkoren för att utfärda denna order och i synnerhet dess proportionalitet, enligt lagstiftningen i den utfärdande medlemsstaten, kan bli föremål för en domstolsprövning i denna medlemsstat.

(¹) EUT C 382, 11.11.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam - Nederländerna) – Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot ZB

(Mål C-627/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Brådskande mål om förhandsavgörande – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 6.1 – Begreppet ”utfärdande rättslig myndighet” – Kriterier – Europeisk arresteringsorder utfärdad av åklagarmyndigheten i en medlemsstat för verkställighet av ett straff)

(2020/C 54/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Part i målet vid den nationella domstolen

ZB

Domslut

Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 ska tolkas så, att det inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning som, samtidigt som den ger behörighet att utfärda en europeisk arresteringsorder för verkställighet av ett straff till en myndighet som, även om den deltar i rättskipningen i denna medlemsstat, inte själv är en domstol, saknar bestämmelser om att det ska finnas ett särskilt rättsmedel mot myndighetens beslut att utfärda en europeisk arresteringsorder.

(¹) EUT C 383, 11.11.2019